

Na het eerste deel van deze profetie, de acht gezichten (hfdst.1-6), zijn we in het tweede deel aangekomen (hfdst.7-14). Dit deel heeft drie onderdelen:

1. *'Het woord van de HEERE'* tot Zacharia over het vasten en het herstel van Jeruzalem (hfdst.7 en 8).
2. *'Een last, het woord van de HEERE'* over de herders en het herstel, eerst van Juda en dan van Israël (hfdst.9-11).
3. *'De last, het woord van de HEERE'* over het einde en het herstel van het land (hfdst.12-14).

Hierbij moeten we steeds in herinnering brengen dat de profetie zich *nooit* bezighoudt met de positie van het christendom, maar met het lijden en de heerlijkheid van Christus als Messias in verband met het overblijfsel van Israël. Profetie dient niet tot bevrediging van onze interesse in de toekomst, maar doet een moreel beroep op onze gewetens. De openbaring van wie Christus is, trekt onze harten tot Hem die voor ons geleden heeft en vult onze harten met zijn heerlijkheid opdat wij leven tot zijn eer.

De eerste acht hoofdstukken handelen voornamelijk over de tijd waarin Zacharia leefde (onder Medisch-Perzische heerschappij) en hebben tot doel dat de bouwers van de tempel, na de ballingschap, worden aangemoedigd hun werk niet te laten verslappen. Er zijn profetische delen met zicht op het definitieve herstel van Israël, zoals we bijv. hebben gezien in hoofdstuk 8.

Hoofdstuk 9 en 10 zijn een lange tijd later geschreven, onder Griekse overheersing (zie vs13). Vanaf hier zal het vooral om de toekomst gaan; de zegen die er zal zijn onder de Messias en de oordelen die met zijn komst verband houden.

Een last, het woord van de HEERE in het land Chadrach. Damascus zal zijn rustplaats zijn, want de HEERE heeft oog [voor] mensen, net als [voor] al de stammen van Israël, en ook [voor] Hamath, dat eraan grenst, [en voor] Tyrus en Sidon, al zijn zij nog zo wijs. Tyrus heeft voor zichzelf een vesting[wal] gebouwd, zilver opgehoopt als stof, en bewerkt goud als slijk op straat. Vs1-3

De eerste zes verzen spreken over oordelen over heidenvolken, een 'last' (zie ook Zc12:1) die door het woord van de HEERE op de profeet is gelegd. Deze last spreekt over Chadrach (waarschijnlijk Syrië), Hamath, dat aan Syrië grenst (zie 2Kn25:18-21) en Tyrus (Ez28:3) vanwege hoogmoed ('voor zichzelf') en geldzucht (vs3) en Sidon, vanwege wijsheid in eigen ogen. De oordelen werden uitgevoerd door Gods 'roede' Alexander de Grote, die van Damascus 'zijn rustplaats' maakte en de 'vesting in de zee' versloeg (vs1 en vs4). We vinden hier dus vervulde profetie dat 174 jaar na 'het vierde jaar van Darius' plaatsvond, rond de 4^e eeuw voor Christus.

Askelon zal het zien en bevreesd zijn, evenals Gaza, en het zal hevig beven, [ook] Ekron, omdat zijn verwachting wordt beschaamd. De koning zal uit Gaza verdwijnen en Askelon zal onbewoond zijn. Vs5

Als de Filistijnen de val van Tyrus zien, zullen zij zich beseffen dat het oordeel hen ook zal treffen. Zij (de vier genoemde steden) zullen daarom 'hevig beven'. Alexander de Grote vermengde de overwonnen volken zodat de 'bastard' er zou wonen. De trots van de Filistijnen zal worden uitgeroeid (vs6).

Ik zal zijn bloed uit zijn mond verwijderen, zijn afschuwelijke dingen van tussen zijn tanden. Ook hij zal overblijven voor onze God. Hij zal zijn als een leider in Juda, en Ekron als een Jebusiet. Vs7

Als de HEERE de afgodenoffers wegneemt (waarvan gegeten werd, vandaar 'bloed uit zijn monde' en 'afschuwelijke dingen van tussen zijn tanden', zie Hd15:20,29) zal er de mogelijkheid zijn voor de Filistijnen om zich te bekeren en zich te voegen bij Gods volk Israël. Een Jebusiet is een oorspronkelijke inwoner van Jeruzalem (Js15:63). De overwinningstocht van Alexander de Grote omvat niet Palestina, met name Jeruzalem, zie vs8:

Ik zal Mij als een wacht rond Mijn huis legeren, vanwege [het leger] dat heen en weer trekt, zodat geen onderdrukker meer tegen hen optrekt. Nu heb Ik [het] immers met eigen ogen gezien!

Dit vers is ook profetisch aangezien Jeruzalem wel degelijk door meerdere volken overlopen is. Met 'eigen ogen' zal de HEER dit herstel zien (zie Js18:4) als de Messias Jeruzalem zal betreden als Overwinnaar en Koning. Er volgt hierna een prachtige aankondiging van de Heer Jezus in zijn eerste komst tot Jeruzalem, toen in nederigheid.

Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin. Vs9

Dit vers spreekt over wat we lezen in de evangeliën. Opvallend is dat in Mt21:4 'verheug u zeer' is vervangen door 'zeg aan de dochter van Sion' en 'rechtvaardig, en Hij is een Heiland' is weggelaten. Jeruzalem verwierp Hem immers en zijn rechtvaardigheid zou hen moeten hebben wegvagen. Hun verlossing zou worden uitgesteld. In Jh12:15 waar is 'verheug u zeer' vervangen door 'vrees niet, dochter van Sion' terwijl 'arm' en 'hij is een Heiland' wordt weggelaten omdat Johannes Hem als de Zoon van God presenteert.

Vers 10 beschrijft de oprichting van zijn koninkrijk ('Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee'). Hij, de Koning kwam tot de 'dochter van Sion, van Jeruzalem', een gelovige deel van Israël (Rm11:15). Een ezel is een onrein dier, type van Israël naar het vlees, terwijl Hij 'rechtvaardig' is i.t.t. Alexander de Grote en alle andere 'herders' die over Israël hebben geregeerd. De periode tussen vs9 en 10, waarin de gemeente van God wordt gevormd ten tijde van de verwerping van de Koning, is zoals gezegd *nooit* onderwerp van profetie. Zij is 'een verborgenheid' (Ef3:4; Ko4:3), 'die van alle eeuwen en geslachten verborgen is geweest' (Ko1:26).

Wat u aangaat, vanwege het bloed van uw verbond heb Ik uw gevangenen vrijgelaten uit de put waar geen water in is. Vs11

Er zullen 'gevangenen' uit de 'put waar geen water is' (zie Jr38:6) worden vrijgelaten als Christus komt. Dit beschrijft Jeruzalem bij zijn komst waarin het zwakke overblijfsel zal zijn dat evenals Jeremia vervolgd is geweest en verlost zal worden. De over de aarde verstrooide Joodse gelovigen zullen worden uitgenodigd om terug te keren naar 'de burcht', dat is Jeruzalem, vs12. Op basis van 'het bloed van uw verbond' dat is het bloed van Christus worden zij aangenomen en behouden.

Vers 13 beschrijft de strijd van de Makkabeeën tegen de opvolgers (dat is vooral Antiochus Epiphanes IV, zie Dan.11:32-35) van Alexander de grote van Griekenland. Deze gebeurtenissen zijn slechte een voorbode van wat we in hfdst.10 vinden, de strijd van Juda in de tijd van het einde tegen de Assyriër van de toekomst.

De HEERE zal boven hen verschijnen: als een bliksem zal Zijn pijl uitschieten. De Heere HEERE zal op de bazuin blazen, en Hij zal optrekken in zuiderstormen. De HEERE van de legermachten zal hen beschermen; zij zullen eten en de slingerstenen vertrappen, zij zullen drinken en feestgedruis maken als [van] wijn, zij zullen vol worden als het sprengbekken, als de hoeken van het altaar. Op die dag zal de HEERE, hun God, hen verlossen, als de kudde van Zijn volk, want [als edel]stenen in een diadeem zullen zij schitteren in Zijn land, want hoe [groot] is Zijn geluk, en hoe [groot] Zijn schoonheid! Het koren zal [de mond van] de jongemannen, en de nieuwe wijn [die van] de meisjes doen overlopen. Vs14-17

De Heer Jezus zal verschijnen in heerlijkheid en 'boven hen', uit de hemel komen en zijn volk verlossen. Zij zullen stralen 'als edelstenen in een diadeem' en 'schitteren in hun land'. Zijn schoonheid zal worden gezien in zijn volk, dat de kroon zal zijn van de Messias en zijn geluk zal door hen worden gekend. Vandaag, vanaf het tijdperk tussen de Babylonische ballingschap en deze toekomstige verschijning van Christus in heerlijkheid, blijft Israël 'Lo-Ammi' (niet mijn volk).